

ANNO 1755.

Ita tamen ut quod p... riale vel temp. quib. innovat.

Firmata premiffa.

Alter iudicati prohib.

Derogat. contrariis.

Sancti poenalis.

Die. 18. Dec. 1754. Pont. XV.

vel consuetudine gaudere solent, seu debent, ita tamen, ut eadem Terra; per nos in Civitatem, ut praeferuntur, erecta, Venerabili Fratri Nostro Moderno, & pro tempore existentis Archiepiscopo Bononiensi, ut antea, in Spiritibus subiecta remaneat, nec ipse Archiepiscopus apud eum residere teneatur, ac etiam in temporalibus ipsius gubernio nihil innovetur, eadem auctoritate concedimus, & largimur.

§. 4. Decernentes eadem praesentes, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, vel habere praetendentes, istem praemissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi fuerint, aut ex alia quantumvis legitima causa, aut quovis capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reducti, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, sive quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari ullo modo posse, sed ipsas praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinariorum, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Camerarium, aliosque eisdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & alios quoscumque quavis praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter decerni contigerit, aut attentari.

§. 5. Non obstantibus contrariis quibuscumque, etiam Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non ejusdem Terrae, per Nos in Civitatem, ut praefertur, erectae, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Personis, & Locis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialiter, specifica, expressa, & individua mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda forent, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, & forma in illis tradita observantia, praesentibus exprimerentur, & infererentur, pro plenarie & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergo omnium hominum liceat hanc paginam Nostrae abolitionis, erectionis, institutionis, concessionis, elargitionis, decreti, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quinquagesimo quarto, decimoquinto Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno Quintodecimo.

D. Card. Passioneus. J. Card. Pro-Datarius. VISA DE CURIA. J. C. Boschi. Loco + Plumbi. J. B. Eugenius. Registrata in Secretaria Brevium.

ABBATI GENERALI PONT. A. XIV. XLII.

Ordinis Monachorum S. Hieronymi Congregationis Italicae indultum conceditur intervenienti Cappellis Pontificis, locusque cum aliis Abbatibus Generalibus eidem assignatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum Religionis & decori convenire visum fuit, ut quoties, sacri solemniores Ecclesiae Romanae Conventus, seu Cappellae Pontificae, ipsi praesentibus una cum eisdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, & Archiepiscopis, & Episcopis, alisque Praelatorum Romanae curiae Ordinibus, vel ad Missarum solemniam celebranda, vel ad alia Ecclesiastica officia peragenda haberentur, Regularium quoque Ordinum Generales Superiores ad illas admitterent.

§. 1. Cum autem Abbas Generalis Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi Congregationis Italicae, qui plurimum extra Romanam Curiam morari solent, hactenus dictis Cappellis minime interiret: Et dilectus Filius noster Hieronymus Sancti Laurentii Damiani nuncupati praedictae S. R. Ecclesiae Diaconus Cardinalis Columna nuncupati, eisdemque Sanctae Romanae Ecclesiae Vice Cancellarius, qui praedicti Ordinis Sancti Hieronymi apud Nos & Sedem Apostolicam Protector exiitit, Nobis preces porrexerit, ut dilecto Filio Felici Nerinio moderno, nec non futuris dicti Ordinis Sancti Hieronymi Abbatibus Generalibus pro tempore existentibus, locum in dictis Cappellis, & Pontificis Functionibus, ut infra, concedere & assignare dignemur.

§. 2. Nos, qui in egregium Ecclesiae Doctorem specialis obsequii studium semper profecti sumus, idque compluribus & manifestis editis argumentis testatum facere non praetermissimus, volentes quoque erga illustrem Monachorum Ordinem, illius legitimum & institutum fundamentum, benevolentiae nostrae significationes ostendere, diciturque Felicem a quibus & absolvere, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus libentissime inclinari; eidem Felici moderno, & pro tempore existenti dicti Ordinis Sancti Hieronymi Abbati Generali, ut ipse perpetuis futuris temporibus singulis Missis Pontificibus, Divinisque Officiis, & aliis Ecclesiasticis Functionibus; quae in Basilicis etiam Patriarchalibus Urbis, & in Cappellis alicujus ex Pontificis Palatii, in praesentia quoque Nostrae, solemniter celebrantur & peraguntur, nec non quibusvis generalibus supplicationibus, cum habitu Praelatio ipsi alias a Sede Apostolica concessis, seu juxta ritum, cum Pontificibus indumentis, interesse & intervenire, ac locum in consueto scamno, immediate post alios modernos & pro tempore existentes Ordinum Monasticorum Abbates Generales, qui simili concessione hactenus gavisi sunt & gaudent de praesenti, habere, & Missis ac Officiis & Functionibus hujusmodi durante, retinere, libere & licite possit & valeat, Apostolica auctoritate, harum serie, perpetuo concedimus & indulgemus, plenamque & liberam ad id facultatem & licentiam impertimus.

§. 3. Decernentes ipsum Felicem, ac pro tempore existentem Abbatem Generalem dicti Ordinis Sancti Hieronymi, super concessione & indulto hujusmodi, a quoquam, sub quovis praetextu, occasione vel causa quantumvis juridica, & legitima, vel quaesito colore & ingenio, nullatenus impediti, molestari, retardari, aut inquietari posse, neque debere: Praesentes quoque litteras semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac eidem Felici, ejusque Successoribus pro tempore existentibus Abbatibus Generalibus dicti Ordinis Sancti Hieronymi in omnibus & per omnia plenissime suffragari, nec sub quibusvis similibus vel distimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi debere. Sicque & non alias per quoscumque Iudices ordi-

Superior Generalis Ordinum Regularium ad Cappellam Pontificam admitti solent.

Indultum conceditur Abbatibus Generalibus Ordinis Cappellis Pontifici interesse possunt.

Clausula legitime firmata.

PONT. A. XIV.

ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, ac Palatii Apostolici auditores & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis praedictae Nuntios iudicari & definiti debere: Irritum quoque & inane quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Derogat. contrariis.

§. 4. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodibus, & Provincialibus, ac Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quorumvis Ordinum, & Congregationum, ac Fratrum etiam Mendicantium privilegiis, ac similibus concessionibus & indultis Apostolica auctoritate quovis titulo concessis: Quibus omnibus & singulis, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialiter, specifica, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum praesentibus infererentur, pro expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, harum serie Anno specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

missorum effectum, hac vice dumtaxat, harum serie Anno specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam sanctae hanc nostrae abolitionis, concessionis, indulti licentiae, impertitionis, decreti, derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio Kalendas Februarii, Pontificatus Nostri Anno XV.

D. Card. Passioneus. J. Card. Pro-Datarius. VISA DE CURIA. J. C. Boschi. Loco + Plumbi. L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

XLIII. SI ESAMINA, E DEFINISCE P U E R O S A N T E U S U M XLIII.

Il punto, se sia expediente il canonizzare i Fanciulli uccisi in odio di Cristo prima che giungessero all' uso di ragione; si fanno più osservazioni intorno al martirio sofferto da tali Fanciulli, ed al culto perciò loro accordato nella Chiesa, ed in particolare sopra il martirio e culto del Beato Andrea Rinnenese, la di cui causa di Canonizzazione è stato il motivo di scrivere la presente Lettera.

Rationis in odium Christi occisus, an canonizari expedit, disquirunt, & in hanc rem plura de Martyrio horum Puerorum, coltuque publico iidem in Ecclesia praestito; & de Martyrio cultuque praestitum Beati Andrea Rinnenensis, cuius instituta Canonizationis causa conscribenda Epistolae occasio fuit, distinctim adnotantur.

Dilecto Filio Benedetto Veterani Sacrae Confessorialis Aule Advocato & Fidei Promotori.

Dilecto Filio Benedetto Veterani Sacrae Confessorialis Aule Advocato & Fidei Promotori.

BENEDICTUS PAPA XIV.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecto Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dilecto Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

IL Beato Andrea del Pago, o Villaggio Rinnenese, Diocesi di Bressanone, che non aveva peranche compiuto il terzo anno della sua età, fu nel 1462. barbaramente trucidato dagli Ebrei in odio della Fede di Cristo. Poco dopo il martirio, incominciò il culto pubblico; essendo state nell'anno 1475. poste le di lui ossa sopra terra nel muro della Chiesa del detto luogo, dedicata a Dio in onore di S. Andrea Apostolo; ed essendo unitamente colla fama de' miracoli sempre più cresciuta la divozione del popolo; ed in oltre essendosi mai sempre continuati verso le di lui Reliquie gli atti non interrotti di pubblico culto, colla scienza, ed approvazione degli Ordinarij. Tutto ciò diede negli anni passati impulso Venerabile Fratello il Vescovo di Bressanone, ed al Diletto Figlio il Padre Abbate del Monastero Viltinense dell'Ordine Praemonstratense, e ad altri degni Ecclesiastici, di supplicare la Santa Sede per la concessione della Messa propria, e dell'Officio colle Lezioni proprie, da recitarsi in di lui onore nel giorno 12. di Luglio, giorno della morte, dal Clero Secolare, e Regolare dell'uno e l'altro sesso della Città, e Diocesi di Bressanone: ed a quest'istanza fu da Noi risposto sotto il giorno 27. di Settembre 1751. che, prima d'ogni altra cosa, si facesse dall'Ordinario il Processo sopra la fama del martirio e de' miracoli, e sopra il culto immemorabile, dovendo questo essere il preliminare alla concessione dell'Officio e della Messa propria.

BEATUS Andreas de Pago, seu Vico Rinnenfi, Brixinensis Diocesis, nondum exacto tertio aetatis suae anno a Judaeis in odium Christianae Fidei sub annum 1462. fuit crudelissime trucidatus. Non ita post multos Martyrio annos publice coli coepit; quandoquidem sub annum 1475. ejusdem ossa, sublatis a terra loco recondita fuerant in pariete Ecclesiae praemonstrati Vici, Deo in honorem S. Andreae Apostoli dicatae. Cum autem subinde uno cum miraculorum fama, eo semper magis religiosum Populi obsequium exercevit, ac praeterea Infantis Reliquiae, scientibus, & probantibus Ordinariis; assiduis nec interruptis cultus publici actibus fuerit exceptae; impulere haec omnia superioribus annis Venerabilem Fratrem Nostrum Episcopum Brixinensem, Dilectumque Filium Abbatem Monasterii Viltinensis Ordinis Praemonstratensis, aliosque emeritos viros Ecclesiasticos, ut supplices a S. Sede exposcerent indultum peculiaris Missae, & Officii peculiaris iidem Lectiones habentis, in Beati honorem, Martyrii die quarto Idus Julii, recitandi a Clero Seculari, & utriusque sexus Regu-

All' istanza per la concessione dell'Officio, e Messa propria: Fu risposto che si formasse il Processo sopra la fama del martirio e de' miracoli, e sopra il culto immemorabile, dovendo questo essere il preliminare alla concessione dell'Officio e della Messa propria.

lari, in Civitate univ'erisae Brixinensis Diocesi. Huiusmodi autem petitioni quinto Kalendas Octobris anni 1751. respondimus, ut primum ab Ordinario conficeretur Processus de martyrio, ac Miraculorum fama, deque cultu immemorabili, de quibus iudicare nobis liquere optabamus, ante peculiaris Officii Missaeque concessionem.

§. 2. Non piacque questa risposta: ed essendoci stato rappresentato, che, per eseguire quanto in esse la veniva prescritto, sarebbe stato d'uopo impiegare in Bressanone due Processi coll' autorità Ordinaria; che da Noi stessi nella nostra Opera de Canonizatione Sanctorum, al lib. 4. part. 2. cap. 5. venivano riteuti varj esempi di concessioni d'Officio e Messa proprie in onore di qualche Beato, in sequela di quanto d'esso avevano scritto Autori gravi, in sequela del notorio pubblico culto, senza che sia preceduto verun Processo fatto dall'Ordinario sopra la fama delle virtù, o del martirio, o de' miracoli, o del

Proposita indante processione, concessione Officii, peculiaris. Missae. Rescripto, fuit super fama missae, et Missae ac fuit per cultum immemorabilem. Quae omnino non facerentur, nisi prius conficeretur Processus, hujusmodi autem Processus non fit necesse. Praemitendum.

Quare cum expositum nobis fuisset, ad exequenda omnia, quae illo praecipiebantur, diuturno tempore labore magno, nec exiguis sumptibus opus esse quandoquidem Brixinone duo Processus Ordinaria auctoritate confici deberent; Nosque ipsos in Nostron fit opere de Canonizatione Sanctorum lib. 4. part. 2. cap. 5. plura recensere exempla, quibus Officia & Missae propriae, in alicujus Beati honorem concessae quandoque fuisset constabat, ex his tantummodo, quae de eo litteris confignarent Auditores graves, quaeque de publico ejusdem cultu erant perverlae, quin ullus antecesserit Processus ab Ordinario confectus super

Quae cum expositum nobis fuisset, ad exequenda omnia, quae illo praecipiebantur, diuturno tempore labore magno, nec exiguis sumptibus opus esse quandoquidem Brixinone duo Processus Ordinaria auctoritate confici deberent; Nosque ipsos in Nostron fit opere de Canonizatione Sanctorum lib. 4. part. 2. cap. 5. plura recensere exempla, quibus Officia & Missae propriae, in alicujus Beati honorem concessae quandoque fuisset constabat, ex his tantummodo, quae de eo litteris confignarent Auditores graves, quaeque de publico ejusdem cultu erant perverlae, quin ullus antecesserit Processus ab Ordinario confectus super